

Beryll	2
Сторітелінг	10
Ідея і тема	18
Базові потреби	42
Фабула і сюжет	54
Герой	74
Конфлікт	112
Сценарна структура	132
1-ша опорна точка. Дідібаба	152
2-га опорна точка. Виклик	164
3-тя опорна точка. Сфінкс	174
4-та опорна точка. Заєць	186
5-а опорна точка. Вовк	194
6-а опорна точка. Ведмідь	204
7-а опорна точка. Фенікс	210
8-а опорна точка. Лисиця	218
9-а опорна точка. Суперколобок	226
Перевірка структури	234
Покращувачі історії	252
Про автора	290

Романи, повісті, п'єси, кінофільми, телесеріали, рекламні ролики, пости в інтернеті, навіть славнозвісні «рибальскі байки» — все це нащадки тих історій біля вогнища, якими розважалися / просвітлювалися люди з доісторичних часів. Сучасний edutainment також звідти. Тож структура оповіді зародилася вже давно і з тих пір не особливо змінилася. Саме до цього «ендоскелету» звертається Джозеф Кемпбелл у своєму «Герої з тисячею облич», вивчаючи міфологічний шлях героя.

Я серед цієї тисячі вибрав знайоме з дитинства — кругле і рум'яне обличчя Колобка. На прикладі шляху цього нехитрого, близького нам і, водночас, зовсім непростого героя я розглядаю структуру оповіді на семінарах для любителів розповідати історії будь-якого віку. Але перш ніж перейти до розкривання секретів успішних історій, дозвольте дати пораду, як отримати максимальну користь від цього видання.

Спочатку слід вирішити, яку саме історію ви хочете створити. Про якого героя прагнете розповісти? Яка історія саме зараз рветься назовні? Якщо така ϵ , перед тим, як

продовжити читати, попишіть досхочу. Ви ж це любите! Не контролюйте себе і не звертайте увагу на композицію, граматику й таке інше. Будьте в Потоці! Будьте дверима, через які ця історія прийде у наш світ. Відчиніться навстіж, щоб історія увійшла!

Якщо ви не перервали читання або знову повернулися до нього, мабуть, Потік таки вщух чи дуже-дуже сповільнися. Таке трапляється. Навіть доволі часто. Вітаю! Це творча криза. Але криза в найкращому сенсі — настав час змін. І перше, що ви можете змінити — пересісти з уявного крісла митця на стілець критика, закотити рукава і почати сумлінно препарувати свою історію. Так-так! Але не бійтеся, це особлива творча операція, яка пройде максимально делікатно. Повірте, ваша історія стане тільки жвавішою та яскравішою. Тут вам якраз і допоможе ця книжка, з чистими сторінками для ваших думок і нотаток.

Навіть якщо ви досі вважали, що писати просто-таки на сторінках книжки недоречно, саме час спробувати. Це спеціальне видання — воркбук — створене для роботи над вашою історією. А допомагатимуть вам професійні сценаристи.

Наостанок ще одна порада — пишіть олівцем, бо виправляти доведеться багато.

Та чим сценарист взагалі може допомогти письменнику?

ПИСЬМЕННИК vs СЦЕНАРИСТ

Доречне питання хоча б тому, що суперечки з приводу спільного і відмінного у роботі письменника й сценариста точаться відтоді, як зародився жанр сценарію.

Одні вважають, що сценарій — це піджанр драми. Другі — що це не зовсім література. А треті — що це й зовсім-таки не література. А що ж тоді — література? Для мене література — це єдність змісту і форми. Це сукупність ідей та емоцій, викладених у такій чіткій послідовності, що дозволяє знаходити найкоротший шлях до уяви читача.

Сценарій іноді порівнюють з рецептом приготування фільму. А чи є рецепт літературою? Дискусійне питання, але якщо приготування страви у ньому описано яскраво і влучно, ми одразу розуміємо — о, це, мабуть, смакота! — і легко уявляємо майбутній кулінарний витвір. Так і з кіно. Читаючи гарно написаний сценарій, можна навіть переглянути майбутній фільм у своїй уяві.

Тож домовимось, що сценаристи і письменники, а також рекламісти, журналісти, презентатори є сторітелерами. Тобто кожен з них розповідає історію, просто робить це по-своєму.

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

ЩО ЦЕ ТАКЕ?

Запозичений термін «сторітелінг» може дратувати слух, але на захист цього англіцизму варто зауважити: дослівний переклад — розповідання історій — не буквально відповідає його значенню в сучасному світі.

Сторітелінг— це комплекс засобів, за допомогою яких аудиторії подають потрібну інформацію, розповідаючи історію.

Люди споконвіку передають одне одному істини за допомогою історій. Можна у наказовому тоні сказати: «Не розмовляй з незнайомцями!» А можна казку розповісти про те, як дівчинка потрапила в халепу, заговоривши із сірим вовком. І в другому випадку процес запам'ятовування відбудеться значно краще.

Сторітелінг— це найдревніший спосіб передачі інформації.

Класичні байки — найкращі зразки, на які орієнтуються сучасні сторітелери. Та й взагалі, у хороших письменників, художників, режисерів можна нескінченно вчитися мистецтву розповіді.

Сторітелер не просто розповідає захоплюючі історії, які впливають на наші емоції та світогляд. Він розуміє, як їх застосувати у прагматичних цілях: в бізнесі, політиці, менеджменті й навіть освіті.

Сторітелінг— це найефективніший спосіб привернути увагу аудиторії і «завантажити» у неї свої ідеї.

для чого це?

Ми постійно розповідаємо історії — на співбесіді, на першому побаченні, у гостях, друзям, рідним, колегам і т. д. Переконуючи когось, ми наводимо приклади з особистого досвіду; влаштовуючись на роботу, говоримо про свої позитивні якості й досягнення; презентуючи проекти, виступаючи на нарадах, виголошуючи промови й тости, намагаємося захопити увагу аудиторії за допомогою анекдотів і притч.

Відомий сценарист Лілія Кім, єдиний дійсний член Гільдії сценаристів США з пострадянського простору, взагалі вважає, що...

«Сторітелінг — це закріплений еволюцією процес відслідковування, передрікання і спроби впливати на поведінку членів своєї групи».

